

Galinsoga parviflora. — Van den heer Nonnekens ontvingen wij bericht dat deze plant door hem en den heer Boedijn bij Valkeveen is gevonden. Inderdaad is in de laatste jaren Galinsoga in het Gooi al meer en meer algemeen geworden. In Bussum zag ik haar in menigte in een schooltuin.
Th.

Het overwinteren van de Kamervlieg. — Naar aanleiding van mijn verzoek in een der vorige afleveringen ontving ik een aantal vliegen, in den loop van den winter binnenshuis gevangen. Daar waren een aantal dikke Pollenia's bij, maar ook echte kamervliegen. De laatste die ik kreeg was van 6 Januari. Tot 8 Januari heb ik een levende kamervlieg in mijn huiskamer gehad, maar die kan ik nu niet meer vinden. Het is zaak, ons onderzoek nog een poosje voort te zetten en ik vermoed dat juist deze weken het belangrijkste zijn. Mag ik dus nog eens vragen, om binnenshuis gevangen vliegen, het komt er niet op aan welke; ik zal ze wel uitzoeken.

JAC. P. TH.

Van een gevangen Reiger. — Het was flink winter, de meeste binnenwateren, poelen, plassen en moerassen waren met een stevige ijskorst bedekt, zoodat door de stelloopers e. d., die zich bij voorkeur daarbij ophouden, haast geen maaltje was te vinden.

Een paar reigers door hongersnood geplaagd, begaven zich op weg om te zien of elders wat te pikken viel, doch overal was schraalhans keukenmeester. Eindelijk streken ze nêr bij een watergang die, goed beschut en snelstroomend, nog nagenoeg open lag. Veel viel daaruit echter niet te halen, visch was er niet in aanwezig, slechts moesten de reigers zich vergevoegen met larven van libellen, watertorren e. d.

Verscheidene dagen had ik de vogels waargenomen en het leek me, dat ze het niet te breed hadden; bij nadering vlogen ze vermoeid op en streken een honderdtal meters verder weer lusteloos en uitgeput nêr.

Eens op een morgen miste ik een der vogels en vernam later, dat een reiger te kijk stond in eene uitstalkast bij een poelier. Dadelijk dacht ik: dat is de vermiste, en jawel! Ik begaf me naar den poelier en vernam, dat een zoon van Mars de vogel gevangen en daar te koop had aangeboden. De poelier, die terstond had gezien, dat het dier verarmd was, wilde er geen geld voor geven, doch bood aan, den vogel gratis kost en inwoning te verschaffen, wat door den goedhartigen militair gereedelijk werd aangenomen; ook stemde hij er in toe, dat den vogel t. z. t. weder de vrijheid mocht worden gegeven.

Den reiger, 't was een ♂, werd langzamerhand het noodige voedsel verstrekt en 't was een lust om te zien, hoe de vogel na eenige dagen was gekomen.

Ofschoon een uitstalkast nu wel geen aangename verblijfplaats voor zoo'n vogel moet zijn (het dier had veel bekijks en een bioscoop er tegenover straalde 's avonds een fel licht uit) ging het den reiger naar den vleeze, zijn veeren begonnen meer te glanzen en hij werd weer tierig, hoewel hij nog erg sinister zat te kijken. Wat moet er toch wel in dien vogelkop zijn omgegaan!

Op verzoek van belangstellenden werd den reiger een andere verblijfplaats gegeven en werd bepaald, dat hem weder de vrijheid zou worden gegeven, als hij volkomen op krachten was gekomen. Intusschen werd naar Leiden geschreven om een ring, teneinde die om den poot van het dier aan te brengen. De ring werd ontvangen en de dag der bevrijding van den vogel brak aan. In een mand werd de reiger gebracht naar de plaats, waar tot voor weinige dagen het wijfje was gezien, en daar geringd losgelaten. Van het lang zitten en staan was het dier blijkbaar eenigszins zwak in de pooten geworden. Eerst vloog de vogel eenige meters ver weg, ging staan en keek verbaasd rond, dat hem nu weder de ruimte werd gegund. Na eenige minuten zakte onze vriend een weinig door en vloog een honderd meter verder naar een waterplas door wat riet en biezen omgeven. Toen de belangstellenden naderbij kwamen vloog hij opnieuw weg en deed een meesterlijke vlucht waarbij hij zich aan onze gezichtskring onttrok.

Zoo'n reiger zal wat aan zijne kornuiten hebben te vertellen!

Breda.

J. G. V. DE WITT HAMER.

Koekoek. — In 1915 vond ik een jonge Koekoek in een Witte Kwikstaartennest met 14 jongen. Daar ik bang was, dat deze jonge kwikstaartjes gedood zouden worden, heb ik den Koekoek mede genomen en opgevoed met universeelvoer (Sluis), hetgeen me volkomen is gelukt. In de andere nesten heb ik echter de Koekoeken laten zitten, daar het mij te veel tijd kostte hen op te voeden en ik het veel aardiger vond de groeiing in het nest van hunne pleegouders na te gaan.

Utrecht.

P. GISCHTER.